

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 4 P-233/2021-106

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu Dubravki Kuveždić, u pravnoj stvari tužitelja POLJOPRIVREDNO PODUZEĆE ORAHOVICA d.d. Orahovica, Stjepana Mlakara 5, OIB 70427199569 koje zastupa punomoćnik Tihomir Zec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu ZEC I PARTNERI d.o.o. Osijek protiv tuženika AMARILIS d.o.o. u stečaju Vinkovci, Kralja Zvonimira 99, OIB 35063921066, koje zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik u Osijeku, radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u iznosu od 4.807.484,78 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 16. studenoga 2021. u nazočnosti punomoćnika stranaka, te objavljene presude 1. prosinca 2021.,

presudio je

I Utvrđuje se tražbina PP ORAHOVICA d.o.o., OIB 70427199569, Pustara 1, Zdenci prema AMARILIS d.o.o. u stečaju, OIB 35063921066, Kralja Zvonimira 99, Vinkovci u iznosu od 4.807.484,78 kn (četirimilijuna osamstosedam tisuća četrinstotineosamdesetčetiri kune i sedamdesetosam lipo) kao tražbina II. višeg isplatnog reda.

II Tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 266.034,37 kn (dvjestošezdesetšest tisuća tridesetčetiri kune i tridesetsedam lipo) u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj tužbom i tijekom postupka tvrdi da je 1. kolovoza 2011. GAŠPARIĆ d.o.o. Tovarnik prodao 1 300 000 kg merkantilne pšenice roda 2011. standardne kvalitete tužitelju, a koja se nalazi u posjedu tuženika na silosu u Nijemcima. Tužitelj je u više navrata od tuženika tražio dozvolu-dispoziciju za utovar svoje pšenice koja se nalazi kod tuženika, a što je tuženik odbio. Tužitelj je podneskom od 22. listopada 2020. predložio da sud donese presudu kojom se utvrđuje se tražbina PP

ORAHOVICA d.o.o., OIB 70427199569, Pustara 1, Zdenci prema AMARILIS d.o.o. u stečaju, OIB 35063921066, Kralja Zvonimira 99, Vinkovci u iznosu od 4.807.484,78 kn kao tražbina II. višeg isplatnog reda, te nalaže se tuženiku AMARILIS d.o.o. u stečaju, OIB 35063921066, Kralja Zvonimira 99, Vinkovci naknaditi tužitelju PP ORAHOVICA d.o.o., OIB 70427199569, Pustara 1, Zdenci troškove parničnog postupka s pripadajućim zakonskim kamatama u roku od 8 dana.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je u pitanju poslovni odnos između tužitelja i društva GAŠPARIĆ d.o.o., a ne sa tuženikom, te tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i pasivne legitimacije na strani tuženika. Dodaje da je tuženik bio u poslovnom odnosu sa tvrtkom GAŠPARIĆ d.o.o. koja je trebala kupiti odnosno platiti pšenicu, a budući nije učinila, nikada nije dobila bezuvjetno vlasništvo nad tom pšenicom, jer joj nije izdan vlasnički list. Vlasnički list na koji se poziva tužitelj, tuženik je izdao bjanko društvu GAŠPARIĆ d.o.o. i kao dokaz da se pšenica nalazi u njegovom silosu. To što je tvrtka GAŠPARIĆ d.o.o. prenijela više prava na drugu osobu, te što je GAŠPARIĆ d.o.o. zatajio tužitelju postojanje Sporazuma, tuženik ne može snositi odgovornost. Tuženik navodi da je Sporazumom od 19. rujna 2011. raskinut kupoprodajni odnos između tuženika i tvrtke GAŠPARIĆ d.o.o., te je sporna pšenica vraćena tuženiku u vlasništvo. Tuženik tvrdi da nije znao za poslovni odnos između društva GAŠPARIĆ d.o.o. i tužitelja sve do prosinca 2011. god., kada je tužitelj zatražio pšenicu od tuženika i to nakon 3 mjeseca nakon što je raskinut Ugovor o kupoprodaji između tuženika i GAŠPARIĆ d.o.o. Kako GAŠPARIĆ d.o.o. nije bio vlasnik pšenice, sukladno sporazumu od 19. rujna 2011. koja bi se nalazila u silosu tuženika, tuženik nije odobrio tužitelju utovar pšenice. Protivi se tužbenom zahtjevu u cijelosti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i tuženiku dosuditi parnični trošak. Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu za utvrđenje osnovanim osporene tražbine u iznosu od 4.807.484,78 kn, navodeći da je potraživanje tužitelja plaćeno. Protivio se preinaci tužbenog zahtjeva, te je istaknuo prigovor zastare od 3 godine, jer je tužitelj tužbom iz 2011. tražio predaju u posjed i naknadu štete, a tužbenim zahtjevom od 22. listopada 2020. stjecanje bez osnove.

3. U cilju utvrđivanja činjenica radi donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva pročitan je vlasnički list od 1. kolovoza 2011., podnesak tuženika od 7. prosinca 2011., računa-otpremnicu br. 11-00168 od 1. kolovoza 2011., Sporazum od 19. rujna 2011., podnesak tužitelja od 28. listopada 2011., 16. studenoga 2011., 22. studenoga 2011., izvod Zagrebačke banke d.d. (str. 35-36 spisa), ispis kartice partnera (str. 38-39 spisa), izjava o prijebu br. 748 od 1. kolovoza 2011. na iznos od 1.709.364,25 kn, kompenzacija na iznos od 242.6475,75 kn, teretni listovi Poljoprivrednog gospodarstva Šteger (str. 44-47 spisa), račun-otpremnicu br. 11-00168/s od 30. ožujka 2013., računi tužitelja (str. 77-92 spisa), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Gordani Ratković od 3. svibnja 2013., Aneks o izmjenama i dopunama Ugovora o poslovnoj suradnji i ostalim komercijalnim poslovima od 30. studenoga 2011., podnesak Gašparić d.o.o. od 19. rujna 2011., Ugovor o kupoprodaji merkantilne pšenice od 1. kolovoza 2011., Ugovor

o poslovnoj suradnji i ostalim komercijalnim poslovima od 20. rujna 2011., Ugovor o poslovnoj suradnji tužitelja i GAŠPARIĆ d.o.o. (str. 123-124 spisa), kartica konta za razdoblje 1. siječnja 2011. do 31. prosinca 2013. GAŠPARIĆ d.o.o. (str. 127-134 spisa), saslušani su zakonski zastupnik tužitelja Darko Dukarić, zakonski zastupnik tuženika Željko Alerić, svjedoci Aleksandar Gašparić, Jadranka Grabovac i Josip Šteger, prijava tražbine u stečajnom postupku od 19. ožujka 2020., pročitana je tablica prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava u stečajnom postupku dužnika AMARILIS d.o.o. u stečaju, rješenje ovoga suda St-485/2019.

4. Sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika o preinaci tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 22. listopada 2020., jer je nakon ukidanja prvostupanjske i drugostupanjske presude nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te je tužitelj svoju tražbinu temeljem odredbi Stečajnog zakona kao vjerovnik prijavio u stečajnom postupku, a koja je osporena od strane stečajnog upravitelja tuženika, te je tužitelj bio dužan preuzimanjem parnice tužbeni zahtjev uskladiti s uputom stečajnog suca.

5. Tijekom postupka između stranaka nije sporno da je u ovoj pravnoj stvari donesena presuda pod brojem P-1732/2011 od 4. srpnja 2013. po kojoj je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 2.158.650,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. studenoga 2011., te nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 279.875,00 kn.

6. Nije sporno da je po žalbi tuženika naprijed citirana presuda djelomično potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-8147/2013 od 20. rujna 2016. u dijelu po kojem je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 2.158.650,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom, te nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 228.123,30 kn dok je u preostalom dijelu presuda preinačena, te odbijen zahtjev u odnosu na stopu zateznih kamata, te dio parničnog troška u iznosu od 51.751,80 kn.

7. Tijekom postupka nije sporno da je tuženik protiv presude Visokog trgovačkog suda RH Pž-8147/2013 izjavio reviziju, te da je Vrhovni sud RH rješenjem Revt-563/2016 od 15. svibnja 2019. prihvatio reviziju tuženika, te ukinuo presudu VTS RH Pž-8147/2013 od 20. rujna 2016. i presudu ovoga suda P-1732/2011 od 4. srpnja 2013. i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

8. Tijekom postupka između stranaka nije sporno da je nad tuženikom rješenjem ovoga suda St-485/2019 6. veljače 2020. otvoren stečajni postupak.

9. Nije sporno da je tužitelj kao vjerovnik u stečajnom postupku tuženika prijavio tražbinu s osnova naknade štete o kojoj se vodi parnični postupak pred ovim sudom pod brojem P-296/2019, ranije P-1732/2011 u ukupnom iznosu od 4.807.484,78 kn.

10. Nije sporno da je rješenjem ovoga suda St-485/2019 od 29. rujna 2020. tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u iznosu od 4.807.484,78 kn u II. višem isplatnom redu, jer je stečajni upravitelj osporio tražbinu tužitelja.

11. Tijekom postupka je sporno da li je osnovana tražbina tužitelja u iznosu od 4.807.484,78 kn kao vjerovnika tuženika u II. višem isplatnom redu, na ime stjecanja bez osnova, jer su prvostupanjska i drugostupanjska presuda u ovoj pravnoj stvari ukinute, te je nestala pravna osnova po kojoj se tužitelj naplatio kako to tvrdi tužitelj ili je osporavanje osnovano.

12. Tijekom postupka je sporno da li tužitelj kao vlasnik pšenice po vlasničkom listu od 1. kolovoza 2011. od tuženika kao skladištara osnovano potražuje predaju 1 300 000 kg merkantilne pšenice roda 2011. standardne kvalitete odnosno protuvrijednost iste, jer tuženik tvrdi da je vlasnik ove pšenice, budući je njegov kupac GAŠPARIĆ d.o.o. Sporazumom od 19. rujna 2011. tuženiku vratio u vlasništvo ovu pšenicu, te mu izdao vlasnički list.

13. Tijekom postupka je sporno da li su osnovane tvrdnje tuženika da je u poslovnom odnosu kupoprodaje pšenice između tuženika kao prodavatelja i GAŠPARIĆ d.o.o. kao kupca od 1. kolovoza 2011. zaključen Ugovor o kupoprodaji 1 300 000 kg merkantilne pšenice roda 2011. standardne kvalitete s pridržajem prava vlasništva.

14. Iz vlasničkog lista od 1. kolovoza 2011. je vidljivo da GAŠPARIĆ d.o.o. kao prodavatelj prenosi vlasništvo nad merkantilnom pšenicom roda 2011. standardne kvalitete 1 300 000 kg na paritetu fco utovareno u vozilo kupca u silosu na PP Orahovica d.d. kao kupca, a roba je uskladištena u silosu AMARILIS d.o.o. Nijemci. Ovaj vlasnički list je potpisan i ovjeren od strane prodavatelja GAŠPARIĆ d.o.o., kupca PP Orahovica d.d. i skladištara AMARILIS d.o.o. Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja Darka Dukarić, zakonskog zastupnika tuženika Željka Alerić i Aleksandra Gašparić, zakonskog zastupnika GAŠPARIĆ d.o.o. je vidljivo da je ovaj vlasnički list potpisan u poslovnim prostorijama tužitelja.

15. Iz dispozicija za utovar pšenice tužitelja (str. 28-31 spisa) je vidljivo da tužitelj traži od tuženika da za dane 2. studenoga 2011., 17. studenoga 2011. i 23. studenoga 2011. otvori nalog za utovar pšenice koja se nalazi u skladištu tuženika, a po vlasničkom listu od 1. kolovoza 2011., te navodi registracije vozila. Na dispoziciji od 16. studenoga 2011. je navedeno da zbog tehničkih razloga do daljnjeg ne možemo vršiti otpremu sa žigom i potpisom AMARILIS d.o.o.

16. Iz teretnih listova Poljoprivredno gospodarstvo Šteger (str. 44-47 spisa) je vidljivo da na istome od 2. studenoga 2011. navedeno da nije bilo utovara, 17. studenoga 2011. odgođen utovar zbog kvara na silosu. Iz iskaza saslušane

svjedokinje Jadranke Grabovac, zaposlenice tužitelja je vidljivo da je ista putem faksa tuženiku dostavila dispozicije, a od otpremnika je saznala da roba nije utovarena, jer nije spremna za isporuku odnosno da se mora fumigirati, te su kamioni vraćeni. Navodi da u tri pokušaja utovar pšenice nije obavljen.

17. Iz iskaza svjedoka Šteger je vidljivo da je isti po zanimanju obrtnik, te je od strane PP ORAHOVICA d.o.o. angažiran prevesti pšenicu, koja se nalazila u Nijemcima. U dva navrata njegova dva kamiona su se vratila s napomenom da nije moguć utovara pšenice zbog fumigacije, a drugi puta zbog kvara na traci.

18. Iz točke 1 Sporazuma od 19. rujna 2011. je vidljivo da je isti zaključen između AMARILIS d.o.o. Vinkovci, kao prodavatelji GAŠPARIĆ d.o.o. Tovarnik kao kupca, te da stranke čine nespornim da je AMARILIS kao prodavatelj prodao GAŠPARIĆU d.o.o. kao kupcu 1 300 000 merkantilne pšenice roda 2011. standardne kvalitete na paritetu fco utovareno u vozilo kupca u silosu prodavatelja AMARILIS d.o.o. o čemu je dana 1. kolovoza 2011. izdan vlasnički list i kupcu ispostavljen uredan račun. U ovom sporazumu je naveden i vlasnički list kojim društvo GAŠPARIĆ d.o.o. prenosi/vraća u vlasništvo merkantilnu pšenicu roda 2011. standardne kvalitete u količini od 1 300 000 kg društvu AMARILIS d.o.o., a roba je uskladištena kod AMARILIS d.o.o.

19. Na temelju savjesne i brižljive ocjene naprijed provedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj u 3 navrata i to 28. listopada 2011., 16. studenoga 2011. i 22. studenoga 2011. dispozicijama uz koje je prilog vlasnički list od 1. kolovoza 2011. od tuženika tražio utovar pšenice, a što je tuženik odbio pravdajući se fumigacijom, odnosno tehničkim kvarovima, a ne vlasništvom ove pšenice, te sud zaključuje da je Sporazum od 19. rujna 2011. i uz isti vlasnički list kojim GAŠPARIĆ d.o.o. prenosi/vraća tuženiku u vlasništvo spornu pšenicu antidatirani, ovo stoga, što je tuženik tek podneskom od 7. prosinca 2011. obavijestio tužitelja da GAŠPARIĆ d.o.o. Tovarnik po vlasničkom listu nema u njegovom skladištu pšenice roda 2011. (str. 5 spisa). Pri donošenju odluke sud je imao u vidu da tuženik tijekom postupka nije dostavio ugovor o kupoprodaji pšenice zaključen između tuženika kao prodavatelja i GAŠPARIĆ d.o.o. kao kupca, a nesporno je da je 1. kolovoza 2011. tuženik izdao vlasnički list GAŠPARIĆ d.o.o.

20. Imajući u vidu naprijed navedeno sud zaključuje da tuženik tijekom postupka nije dokazao da je između tuženika kao prodavatelja i GAŠPARIĆ d.o.o. kao kupca 1. kolovoza 2011. zaključen ugovor o kupoprodaji pšenice s pridržajem prava vlasništva, jer se tuženik tijekom postupka poziva na odredbu članka 462. stav 2. ZOO-a po kojem se u dvojbi smatra da je pravo vlasništva preneseno uz odgovni uvjet do potpune isplate cijene..., da bi tek uz podnesak od 27. svibnja 2013. dostavio ugovor o kupoprodaji merkantilne pšenice zaključen između AMARILIS d.o.o. kao prodavatelja i GAŠPARIĆ d.o.o. kao kupca od 1. kolovoza 2011. u kojem je u članku 3 navedeno da su ugovorne strane suglasne da prodavatelj zadržava

pravo vlasništva na pšenici dok kupac u potpunosti ne isplati kupoprodajnu cijenu (str. 119. spisa).

21. Prema odredbi članka 462. stav 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 23/91, 73/91, 3/94, 7/96, 35/05, 41/08 i 78/15, dalje ZOO-a) pridržaj prava vlasništva pokretne stvari ima učinak prema kupčevim vjerovnicima samo ako je učinjen u obliku javno ovjerovljene isprave.

22. Imajući u vidu naprijed navedeno sud zaključuje da ugovor o kupoprodaji s pridržajem prava vlasništva između tuženika i GAŠPARIĆ d.o.o. nije postojao u vrijeme kada je tužitelj tražio utovar pšenice iz skladišta tuženika (od 28. listopada 2011. do 22. studenoga 2011.), jer bi tuženik odbijanje utovara pšenice pravdao vlasništvom iste, a ne tehničkim kvarovima. Osim toga takav ugovor u skladu s odredbom članka 462. stav 3. ZOO-a mora biti sačinjen u obliku javno ovjerovljene isprave, a koja na dostavljenom ugovoru nedostaje. Također tuženik nije dokazao da je GAŠPARIĆ d.o.o. obavijest o raskidu Ugovora i povratu pšenice (str. 118 spisa) dostavio tužitelju.

23. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je utvrdio da je tužitelj na temelju poslovnog odnosa kupoprodaje kao kupac od prodavatelja GAŠPARIĆ d.o.o., te vlasničkog lista od 1. kolovoza 2011. vlasnik 1 300 000 kg merkantilne pšenice roda 2011. standardne kvalitete, a koju je platio prodavatelju GAŠPARIĆ d.o.o. što je vidljivo iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka Gordane Ratković od 3. svibnja 2013., a koja se nalazi u skladištu tuženika temeljem odredbe članka 116. stav 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, dalje ZVDSP), jer tužitelj nije upoznat da je poslovni odnos između tuženika i GAŠPARIĆ d.o.o. raskinut. Kako se sporna pšenica više ne nalazi u posjedu tuženika, isti je dužan tuženiku nadoknaditi protuvrijednost iste, a koja po računu-otpremnicu 11-00168 od 1. kolovoza 2011. iznosi 2.158.650,00 kn.

24. Sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da tužitelj nikada nije postao vlasnikom pšenice, jer nije stekao neposredan posjed iste, ovo stoga, što je sud iz provedenih dokaza utvrdio da je tužitelj vlasništvo pšenice stekao od GAŠPARIĆ d.o.o. temeljem vlasničkog lista od 1. kolovoza 2011., jer Ugovor o kupoprodaji s pridržajem prava vlasništva između tuženika i GAŠPARIĆ d.o.o. nema zakonom predviđenu formu u skladu s odredbom članka 462. stav 3. ZOO-a.

25. Iz prijave tražbine tužitelja od 19. ožujka 2020. (str. 232-234 spisa) je vidljivo da je pravna osnova tražbine naknada štete o kojoj se vodi parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod brojem P-296/2019, ranije P-1732/2011, te da se iznos tražbine odnosi na glavnica od 2.158.650,00 kn, kamatu na glavnica

2.116.072,28 kn i trošak parničnog postupka u iznosu od 532.762,50 kn, što sve ukupno iznosi 4.807.484,78 kn.

26. Kako je iz provedenih dokaza sud utvrdio da je potraživanje tužitelja na ime naknade štete u visini cijene pšenice od 2.158.650,00 kn osnovano, te kako tužitelj na ovaj iznos ima pravo na kamate po članku 29. ZOO-a do dana plaćanja a koje po prijavi tražbine iznose 2.116.072,28 kn, a tijekom postupka nesporno da je po pravomoćnosti prvostupanjske presude broj P-1732/2011 naplatio od tuženika i parnični trošak u iznosu od 532.762,50 kn, sud je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanim osporene tražbine u ukupnom iznosu od 4.807.484,78 kn ocijenio osnovanim, usvojio i presudio kao u izreci pod točkom I.

27. Polazeći od nespornih činjenica da se tužitelj po presudi ovoga suda broj P-1732/2011 naplatio i za parnični trošak, sud je tužitelju dosudio daljnji parnični trošak u skladu s odredbom članka 154. stav 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP) u ukupnom iznosu od 266.034,37 kn, koji se odnosi na sastav jednog podneska po Tbr. 8 stav 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) u iznosu od 500,00 kn, sastav jednog podneska po Tbr. 8. stav 1. OT u iznosu od 48.080,00 kn, pristup na dva ročišta po Tbr. 9. stav 1. OT u iznosu od po 48.080,00 kn, sastav žalbe po Tbr. 10. stav 1. OT u iznosu od 60.087,50 kn, sudska pristojba na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn po Tbr. 3. stav 1. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/18, dalje ZSP).

28. Tužitelju nije priznat zahtjev za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, jer se u skladu sa točkom 3. napomena uz Tbr. 2. Tarife sudskih pristojbi navodi da ako viši sud ukine odluku nižeg suda i predmet vrati na ponovno raspravljanje nižem sudu, ne plaća se pristojba za novu odluku.

Osijek, 1. prosinca 2021.

Zapisničar:

Darija Miličević

Dokument je elektronički potpisan:

DUBRAVKA KUVEŽDIĆ

Vrijeme potpisivanja:

01-12-2021

14:17:36

Sudac:

Dubravka Kuveždić

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97-#130D48523373538383131353532
L=OSIJEK
S=DUBRAVKA KUVEŽDIĆ
CN=DUBRAVKA KUVEŽDIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 8 dana od dana objave.

Broj zapisa: **eb302-b8aa6**

Kontrolni broj: **07a96-9bc82-79bc3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA KUVEŽDIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

